

TÄHEKE

1996

9

OTT ARDER
Kena sõna "kuna"

ARMASTAN MA SÕNA,
KUNA MÕISTAN JUBA RÄÄKIDA.
ARMASTAN MA SÕNA
EGA PRUUGI RÖÖKIDA.

ARMASTAN MA SÕNA,
KUNA LUGEDAGI MÕISTAN,
RAAMAT PIHUS, ÕPETATUD
INIMENE PAISTAN.

ARMASTAN MA SÕNA,
KUNA MÕISTAN KIRJUTADA,
PABERILE TÄHTI KÜLVAN
MITU KIRJUT RIDA.

TEAN, VÕIB MÕNI SÕNA VAHEL
OLLA VÄGA VALUS.
SEDA KUULDES TUNNED,
KUIDAS KÕIGUB JALGEALUS.

MÕTLEN PRAEGU, KIRJUTADES
SEDA LUULETUST:
SÕNU PALJU ROHKEM ON
KUI SÕNAKUULEKUST!

ÕELDUD SÕNA, KUULDUD SÕNA,
LAUSED, ILUKIRI.
MINU SÕNA, SINU SÕNA,
NIMI NIPITIRI...

KELLE SÕNA, MILLIST SÕNA
KUULAMA KÜLL PEAB?
KÕIGE PAREM, TEADAGI,
ON KUULDA SÕNA HEAD.

KENA SÕNA ON KA "KÜNA",
AGA LUULEAINEIL TÄNA
POLE KÜNAKUULEKUST.
KUNAGI EI JÄTKA MINA
ENAM SEDA LUULETUST.

OTT ARDER
Kõva sõna

ON VÕMSAID LEIUTISI –
SURUÕHUHAAMER, LASER,
PNEUMOPUMP...

MIS VÕIB TUME PILV TAEVAVÕLVIL
MUUD OLLA KUI LENDAV LOMP?!

Illustreerinud HILLAR METS

Sa tead ju küll

MILVI PANGA

SA TEAD JU KÜLL, ET KONT ON IKKA OLNUD LUU, KUID RAAMATUS ON PILT JA PILDI PEAL KONTPUU.

NII NIINEPUU KUI LÕHMUS ON VANA TUTTAV PÄRN. KUI KUULAD TEDA JUULIS – MEE SUMIN, LÕHN JA VÄRV.

KAS HÕBEPAJUST HÕBE KÕIK TUULDE PUDENEK, VÕI MÕNELE SEAL MÕTE HÕBEPUHAS SUGENEK.

Õökulli tööpäev

MILVI PANGA

KULLIPERE TULUS TÖÖPÄEV ALGAB SIIS, KUI VASTNE ÖÖPÄEV ÖÖSEL UUE NIME SAAB, SIIS, KUI SUIKVEL ILMAMAA.

KULL KÜLL MÕISTAB OLLA VAKKA, OMA TÖÖST TA SUURT EI VATRA. VAHEL HUIKAB KORSTNALÕÖRI: "ÖÖGA TEENIN TUHAT ÖÖRI!"

MILVI PANGA

Ilmajutt

ILMAJUTT KÄIB ILMAST ILMA KEEGI POLE ILMAST ILMA. TEISTEST TARGEM ILMAJAAM TÄPSELT TEAB, KUS ILMAKAAR. SEDAGI, KUS MAGAB TUUL JA KUS PÕUAD MÄRTSIKUUL. ÜTLEB ETTE, MILLIST ÖÖD OODATA ON JA MIS TÖÖD HOMME SOOSIB ILMASTIK, KUS ON OHUS RAIESMIK. MEENUB PÄEV NII PIKSEPIME, ÖÖSEL VÄLGU VAATAMINE. ILMAAEGU ILMA NIME KÜLL EI KANNA ILMAIME.

HENNO KÄO

KAHEKSAJALGADE JALGPALL

Ärge arvake, et üheksa-aastaselt Belmondol sõpru polnud. Oli ikka küll. Ja veel väga hea sõber – seitsmeaastane kaheksajalg Belladonna. Nagu nimigi ütleb, oli Belladonna muidugi plika. Aga ega ta sellepärast kehvem sõber olnud. Pigem vastupidi. Kihvtimat jalgpallurit annab igatahes otsida. Ja Belladonna ning Belmondo tagusid palli igal võimalusel. Kaheksajalgade jalgpall on väga keeruline mäng. Seal peab täpselt teadma, mitmenda jalaga parajasti lüüa. Iga jalaga lüüakse isemoodi ja õigel ajal. Vale jalaga löödud värav ei loe. Seitsmeaastane kaheksajalg Belladonna ei löönud peaaegu kunagi vale jalaga. Vaat, missugune väärt sõber oli üheksa-aastaselt kaheksajalal Belmondol! Või oleks õigem öelda, et sõbranna? Belmondol oli kindel plaan Belladonnaga abielluda. Noh, nii saja aasta pärast. Siis oleks hea pallilööja omast käest võtta ega peaks teda veel vanas eas küla pealt otsima.

Illustreerinud HENNO KÄO

HELJO MÄND

KURB HUNDIKOER

Palle sandaalid patsuvad pats-pats. Palle patsutab neid nimme. Sandaalid on uued ja tahavad tähelepanu. Palle ise on vana. Juba kaheksa – aastane ja astub nüüd bussi. Ema-isaga. Et sõita randa. Aga bussi tuleb nii palju inimesi, et äkki on Palle värviliste kleitide ja seelikute vahele kiilunud ega näe riidemüüri sees midagi. Pallel on igav sõita, kui ei saa enda ümber vaadata. Ta kohe peab kiikama. Palle kiikabki – ja silmab Kurba Hundikoera. Suukorvi ja kaelarihmaga.

"Mul on halb suukorv," kõnetab koer ootamatult Pallet. "Ei lase mind teretuseks haugatada."

"Kisu suukorv käppadega ära," ütleb Palle.

"Proovisin juba. Ei tule," vastab Kurb Hundikoer.

Pallel on Kurvast Hundikoerast kahju, kuid aidata ta ei oska. Pealegi teab Palle, et kõik koerad peavad bussis kandma suukorvi. Kes ei kannu, selle peremees või perenaine maksab kontrollile trahviraha ja ta aetakse bussist koos koeraga välja.

"Aga varsti saan ma suukorvist lahti," on Kurb Hundikoer jutukas.

"Perenaine viib mind ujuma."

"Siis sul veab."

"Ma soovin ka sinule vedamist," ütleb Kurb Hundikoer. "Et sinu jalast võetaks nahkahelad ära." Ja Kurb Hundikoer vaatab kurvalt Palle helepruunidele sandaalidele, mis on tema suukorviga ühte nägu.

Palle solvub, et koer tema uusi sandaale nahkahelateks peab ja tahab õiendama hakata, kuid just sel hetkel jõuab buss lõpp-peatusesse. Neli bussiust avanevad sahal ja riidemüür vajub koost. Kõik trügivad välja. Ühes teistega lähevad ka koer ja tema perenaine. Samuti Palle ja Palle ema ning isa.

Perenaine võtab Kurval Hundikoeral suukorvi peast ja koer hauगतab hüvastijätuks Pallele.

"Minu suu on nüüd vaba, aga sina pead edasi oma jalakorve kandma. Ei ole kerge sul, isegi su käed pannakse vangi."

Palle ei vaata enam koera poolegi. Nii tobedalt mõelda! Palle ise pistis ühe käe ema ja teise isa pihku, et tal rahvavoolus oleks turvaline olla. Aga kui Kurb Hundikoer sellest aru ei saa ja tahab oma kurbi mõtteid heietada, las heietab! Kurb ei oska näha rõõmu, et Pallel on ema ja isa ja uued sandaalid.

KALJU SAABER

KELL ÜTLEB

Malla ja vanaema vaatavad kahekesi, kuidas päike õhtukaarde vajub. Päike liigub oma vääramatut rada pidi. Ei küsi ta kellegi käest luba, ei arvesta Malla mänguhoo ega tüdimisega. Lõpuks on ta toalilledel taga, mis seisavad akna peal reas nagu üks roheline müür. Lilledele meeldib päikesekiirtega peitust mängida, siis on nad iseäranis iluerksad. Justkui pruudid ja pruutneitsid, ka need, mis iial ei öitse, arvab vanaema. Ka kaktusenui saab loojangukrooni pähe.

Seal kostab toavaikusesse seinakella mõõdukas pimm-pomm. Seinakella nimi on Malla peres GUSTAV BECKER – kunagise meistri või firmaomaniku nime järgi. Sellisel hetkel – seinakella löömise ajal – on lapsed kuidagi korralikud ja paid. Kel naba müramisest paljas, kisub sukkpüksid ruttu kurgu alla, kel näpp ninas, võtab selle ehmunult välja.

Malla aga tõttab küsima: "Vanaema, mis kell ütles?"

"Mis ta ikka ütles: pool viis, ei sentigi rohkem," kostab vanaema rahulikult, isegi ükskõiksest.

Läheb veel pisut jõudeaega, mida vanaema ega Malla ei oska isekeeskis mõõta – lihtsalt see pikk pärastlõuna, mis kulub omasoodu.

"Mis kell seekord ütles?" küsib Malla taas Gustav Beckeri löökide peale.

"Kas sa siis ei jõudnud või ei viitsinud kokku lugeda, kell ütles ju viis," kostab vanaema pooleldi manitsedes, pooleldi õpetades. Nagu vanaemad ikka.

Õhtupäike kuldab edasist mänguaega, ent varjatud pinged Mallas aina kasvab.

"Mis kell nüüd ütles?" võpatab ta järsku, tõmbudes pingule nagu üleskeeratud kellavedru, ja muutub siis väga tegusaks: "Vana, ma tean küll, mis kell nüüd ütles. Kell ütles, et ema ja isa tulevad kohe-kohe töölt koju, eks ole?" Ja Malla lööb igavaks läinud pildiraamatu plaksuga kinni.

Suur õde tuleb siiski esimesena ja lausub viiulikasti ära pannes: "Meie vana seinakell, va Gustav Becker, on läinud vist minoorist mažoori, seda on Malla näost näha." Suur õde võib nii targalt ja tähtsalt öelda, ta käib lastemuusikakoolis ja teab, millal on helid nukrad, millal rõõmsad.

Varsti kostab taas uksekell. Ennäe – ema ongi seal, pea isagi ei tule. Ent vanaema vana seinakell lööb sedaaega juba järgmist täistundi. See on Malla meelest eriti mõnus kellalöömine, lausa rõõmutriangel, sest ema kirsipunane jaheniiske mantelgi pole jõudnud kuivada, kui alt koridorikaevust hakkavad kostma isa rasked sammud. Saapanumber 46, kaal spordimeeste keeles poolraske.

Homme samal ajal läheb vana seinakella hääl Malla peres taas minoorist mažoori, sest tal on teatada kodus ootajatele tähtsamaist tähtsamaid uudiseid. Neist ei räägita isegi raadio pärastlõunastes teadetes. Ainuke, mida Gustav Becker öelda ei oska, on see, kas õues on külm või sula. Aga see pole enam tema töö: ta pole ju kraadiklaas!

Illustreerinud EVERI VÄHI

HELKUR TEEB SU NÄHTAVAKS

Jälle on käes september ja tuleb käia kooliteed. See tee läbitakse mitmeti: kes jalgsi, kes jalgrattaga, kes bussiga. Kahjuks lähevad päevad aina lühemaks ja hämaramaks. Pimedal ajal liikudes peame olema ettevaatlikud, eriti tänavat või sõiduteed ületades.

Jalakäija hea abimees on helkur. Kuidas see meid aitab? Helkurile langenud valguskiir peegeldub auto suunas tagasi. Seetõttu oleme autojuhile paremini nähtavad.

Helkurit tuleb kanda nii maal kui linnas. Linnaski on pimedaid tänavaid ja varjulisi kohti, kus jalakäija on sõidukijuhile raskesti märgatav.

Helkureid on mitmesuguseid. Rippuva helkuri kinnitame haaknõelaga nii, et see ripub põlve kõrgusel. Õigesti kinnitatud helkur on nähtav igast suunast. Ja sel juhul näeb autojuht meid pika maa tagant.

Helkur-kummipaela tõmbame varruka või püksisääre peale. Seda helkurit on kerge ühelt riieuselt teisele üle viia.

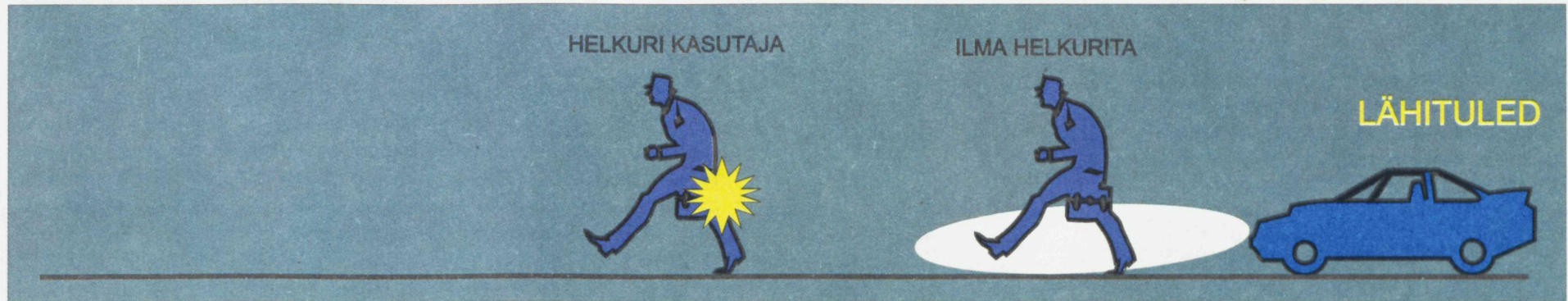
Paljudele laste- ja spordirõivastele ning jalanõudele on helkurpaelad juba peale õmmeldud.

Nüüd uuri tähelepanelikult joonist. Valgustamata teel on kaks jalakäijat: üks helkuriga, teine ilma. Kui auto sõidab kaugtuledega, on helkuriga jalakäija nähtav juba 300 meetri pealt, helkurita aga vaid 100 meetri kauguselt. Auto lähituledes on see maa aga mitu korda lühem.

Kooliaasta alguse puhul soovime autojuhtidele:

VALIGE ÕIGE LIIKUMISKIIRUS!

Sulle, jalakäija, **OHUTUT KOOLITEED HELKURIGA!**

PILTMOSAIIK

Puzzles

Seekord tuleb loosimisele 10 piltmosaiiki, nendel kõikidel on kujutatud Barbie ja tema sõprade elu.

Loodetavasti saad pilti kokku pannes veeta nii mõnegi õdusa tubase õhtu.

Võiduvõimalus on sul siis, kui vastad õigesti kahele küsimusele.

Eesti rahvakalendri järgi on septembri lõpus – 29. septembril – mihkclipäev.

Esimene küsimus käibki selle tähtpäeva kohta.

1. Millised tööd pidid olema mihkclipäevaks lõpetatud?

Teine küsimus käib piltmõistatuse enda kohta.

2. Mida tähendab eesti keeles ingliskeelne sõna "puzzle"?

Talong vastustega saada toimetusse 12. oktoobriks. Hea loosiõnne korral jõuab mosaiikpilt oktoobri lõpuks sinu koju.

Aadress, nagu tavaliselt, ajakirja sisekaanel. Ümbrikule kirjuta ka "Piltmosaiik".

Aprillikuu vastuste eest said onu Samueli käest auhinnad TAURI HIESALU Kõisist, ANNA-MAARJA ROOSNA Kõpust Hiiumaalt, KATRIN LAIVERIK Sakust ja MAIRE VÕREL Kuimetsast.

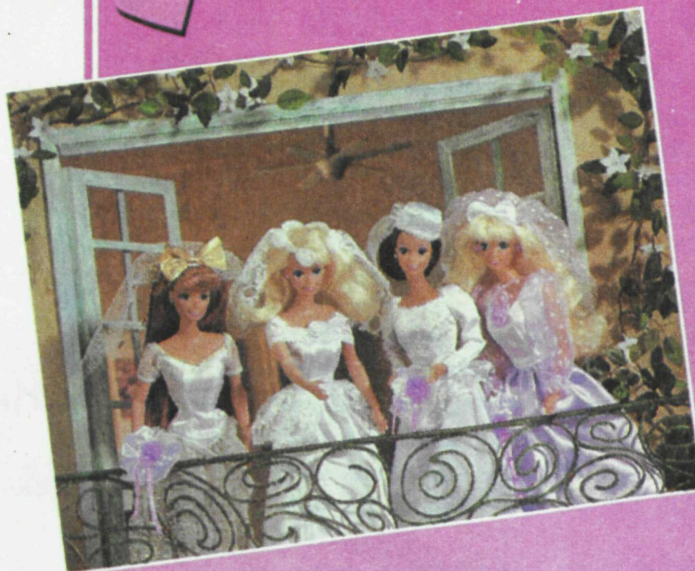
Maikuu vastasid onu Samueli küsimustele ja said auhinna KARDO TARKMEES Eiklast

Saaremaalt, MARIANNE ja MARTTI TRAMPAS Türilt ning RAGNE KALJA Kooklast.

PILTMOSAIIK

1.

2.

Kommi-, nätsu- ja šokolaadiümbrised

Kommi- või šokolaadiümbriste kogujad on kindlasti maiasmokad. Vist ei ela kogu maailmas sellist last, kes kommi ei armastaks. Tihti juhtub nii, et kui komm on oma õigesse kohta – suhu – jõudnud, kipub kommiümbris (tavaliselt öeldakse "kommipaber") hoopis valesse kohta sattuma. Ema küll pahandab, kuid kommipaberid ei taha kuidagi prügikasti jõuda. Aga kas peabki kommipabereid ära viskama? Ühes kodus nägin uhket kaunistust, mis oli tehtud kommipaberitest. Kommipaberid olid aetud pika niidi otsa ja seinale riputatud. Tasapisi see kaunistus muudkui pikenes. Muidugi pole see kommiümbriste kogu.

Kogujale soovitan kõigepealt õppida kommiümbrist ettevaatlikult kommilt ära võtma. Siis ei lähe paber katki ja seda on kergem siledaks siluda.

Kommiümbrised on tavaliselt paberist, vahel ka tsellofaanist. Kuna tsellofaan on läbipaistev, siis pannakse kommile ümber veel värviline hõbepaber. Nii paistavad kommi nimi ja pilt paberil hästi välja.

Pilt ongi see, mis kogujat huvitab. Kunstnikud, kes kommipaberite pilte välja mõtlevad ja joonistavad, teevad kõik selleks, et komm oleks ilus ja erk, et see paistaks kaupluseriulil silma.

Oma kommipaberite kogu soovitan jaotada erinevatesse karpidesse: šokolaadikommid, karamellid, iirised, šokolaaditahvlite ümbrised, nätsupaberid. Praegu on meil müüa sadu erinevaid komme ja muid maiustusi. Sinu vanaema mäletab kindlasti komme "Piimatilk". Veel varem, 1930. aastatel maksis üks komm ühe sendi. Sinu isa maiustas iiristega "Kuldvõtmeke". Sinu valikuvõimalused on tohutud. Kindlasti tunnend hästi "Kalevi" maiustusi.

Sulle head kommiisu soovides esitan kaks küsimust. Vastanud neile, osaled magusate auhindade loosimisel. VIIS AUHINDA – IGAÜKS SISALDAB 3 ŠOKOLAADITAHVLI "JÕMMU" (300, 100 ja 50g) – PANI VÄLJA KOMMIVABRIK "KALEVI".

1. Miks peab paberi kommi ümbert ettevaatlikult ära võtma?
2. Kas sa tead, millised küsimused on "Kalevi" Riiulimängu esimesel talongil?

· Koguja-onu Samuel

KASS JA KOER

Üks kass on Artur.
Ja koer on Muri.
Koer on väga kuri.
Ja kassil turris turi.
Nüüd koer ajab kassi taga
ja püüab tema saba.
Siis lepivad nad ära
ega tee enam kära.

PEEP PULLERITS Otepäält

VIHMASADU

Müristab ja vihma sajab,
kallas üle ääre ajab.
Välg lööb vette sahnal,
vihma sajab pladinal.
Kilpkonn kilbi sisse poeb,
mina "Tähekest" nüüd loen.

MARTIN KERGE Räpinast

VIHM

Vihma sadas kaua,
maa sai märjaks ka.
Aga mina mängisin
oma väikse vennaga.

MARI-LIIS KERGE Räpinast

PUUD

Elupuu – see elu annab,
pajupuu – see pilli annab.
Elu on ju lõputu,
pajupill on võrratu.

KIRSTI VANAKÖRTS Sadukülast

TEEME LAHTI POSTIPAUNA

OH ISSAND, JÄLLE SAJAB!

Vihma sajab taas,
poriloigud maas.
Vaatan aknast õue
ja igavus poeb põue.

Vastu katust rabin käib,
sadu lõputuna näib.
Viimaks lõpeb vihmatrall,
vikerkaar on taeva all.

PIRET MÄND Tallinnast

RUBIIN ROSALIE KÜLASKÄIK ILMAMAALE

Ühel päeval tõi postipärl Rosaliele valgete pilvedega sinise ümbriku. Ümbrikus oli kutse pidulikule õhtusöögile sõbratar Alice Ilma juurde. Rosalie pani selga graniitpunase kollaste pärlitega tikitud kleidi ja jalga kollased lipsudega kristallkingad. Siis asus ta teele.

Alice ootas teda juba väravas, seljas helesinine vikerkaarevärvi kraega kleit ja jalas valged kingad. Alice näitas Rosaliele oma maja, see oli tõesti väga ilus. Siis istuti lauda.

Esimeseks toiduks oli vihmakana põhjatuule naeruga, siis tuli vikerkaarekompott vahvlileivaga. Viimane roog oli lumelörtsi šokolaadikook tumepunaste vihmapiiskade ja magusa äikesekreemiga.

Rosalie jooksis pärast sööki kiiresti pilvepoodi ja ostis roosa valgete pärlitega ümbriku. Ta ruttas tagasi Alice'i juurde ja ütles: "Sa võid kirja avada alles siis, kui mind siin enam pole."

Kui Alice hiljem ümbriku avas, leidis ta sealt kutse pidulikule hommikusöögile.

PIRET JÜRISE Kohtla-Järvelt

VÕILILL JA ROOS

Mulle meeldib võilill enam,
ta on roosist palju kenam.
Võilill meenutab mul lindu,
suviti ta läheb lendu.
Kahjuks roos ei lähe lendu
ega meenuta ka lindu.
Kingiks saadud roos on kena,
ütles mulle vanaema.

RAUL RAINNA

MOOSIVARAS

Hommikul, kui ärkan,
ema kurja nägu märkan.
Siis ma kohe saan aru –
keegi söönud moosivaru.

Mina see küll polnud.
On siin keegi veel olnud?
Ema mõtles siis:
väike õde need ära viis.

Mina pole selles süüdi,
et turul me moosipurke müüdi.
Naabritädi tegi seda,
karistada tuleb teda.

KARL TORIM Tallinnast

VIKERKAAR

Väljas sajab vihma,
välja minna ma küll ei tihka.
Muidu saan veel rihma.
Ootan, kuni rõkkab aas
ja taevas särab vikerkaar.

MERILI KERGE Räpinast

TERE JÄLLE, KÕIK SEE PERE!

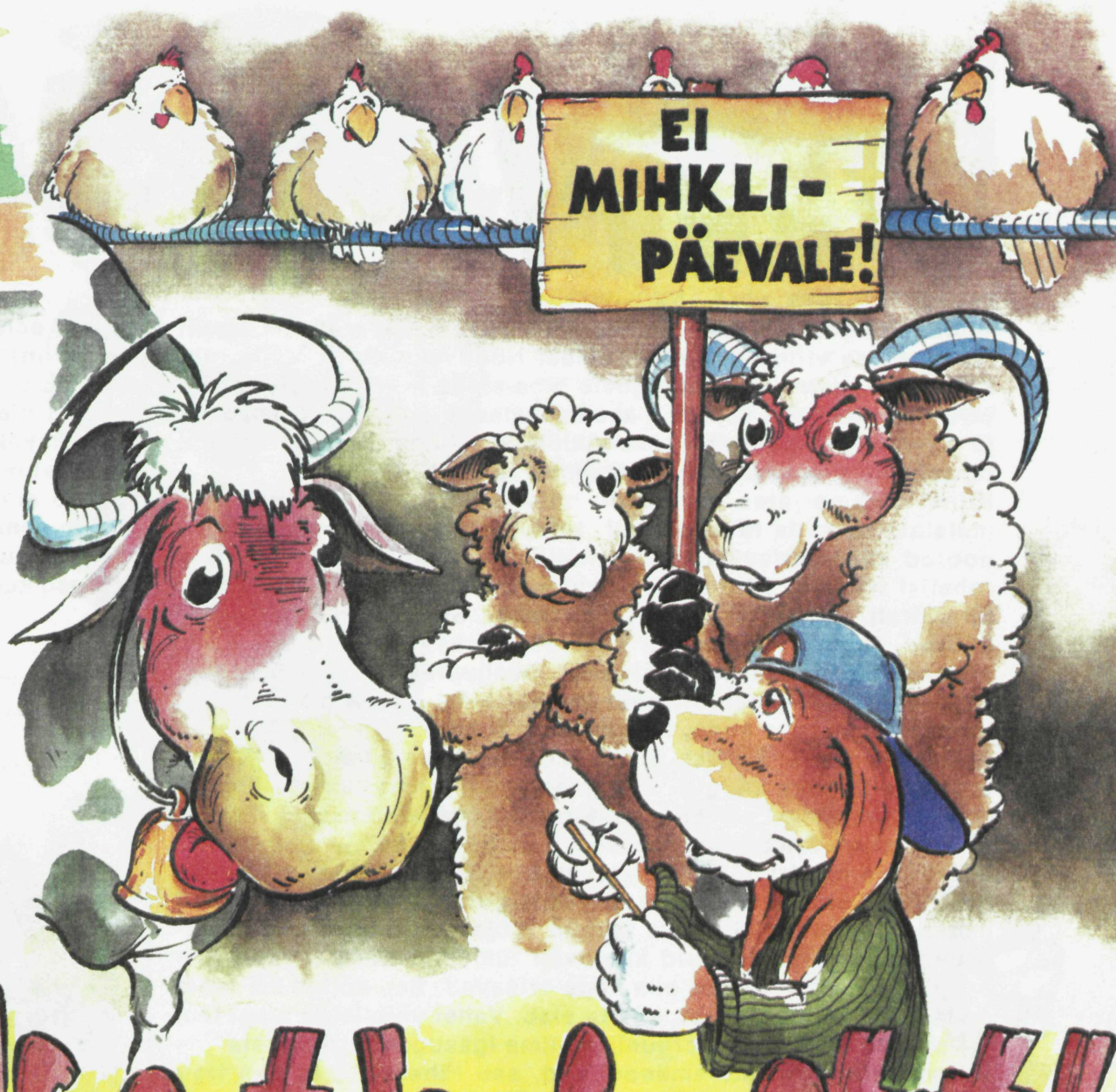
Mihklikuu tõi endaga kaasa üht-teist huvitavat, millest kohe ka teile pajatan.

Ussimaarjapäeval (8.09.) anti mulle karm käsk kodus püsida ja metsa mitte minna. Nii pidingi vaid kaugelt piiluma, kuidas mu hea sõber rästik Rämmi mättasse talveunne pugespes. Oli seal alles sisinat-susinat!

Madisepäev (21.09.) ajas ka teised loomad talvepesadesse ning vanaisa lautagi sigines ebaharilik vaikus. Lauta vantsinud lehm Lonnile tuli mulle kaunis pikalt selgitada, miks tal sel päeval ei tohi kõrt hambus olla. See pidavat nälja majja tooma. Vaid oinas Ott koos sõpradega oli läheneva mihklipäeva (29.09.) ootuses kuidagi ärevil. Arvake ära, miks?

Tjah, imelik kuu see september. Sügis tuleb, ussid lähevad, kartul saab maast üles... Ei jää siis mulgi muud üle, kui ühineda Taaviga ning soovida teile kõike head ja ilusat alanud kooliaastaks.

TEIE BASSU Joonistanud ja kirjutanud
RAIVO TIHANOV

Ilusat kooliaastat!

VIINAMÄETIGU

Viinamäetigu, üks meie suurimaid tigusid, elas vanasti ainult lõunamaade viinamarjaistandustes. Nüüdseks on ta levila tublisti suurenenud ka teistsuguste maa-alade arvel. Eestisse tõi selle teo omal ajal mungad, kes kasvasid teda kloostriaedades ja tarvitasid toiduks. Maitsva suupistena tuntakse viinamäetigu tänapäeval Hispaanias, Prantsusmaal ja Itaalias.

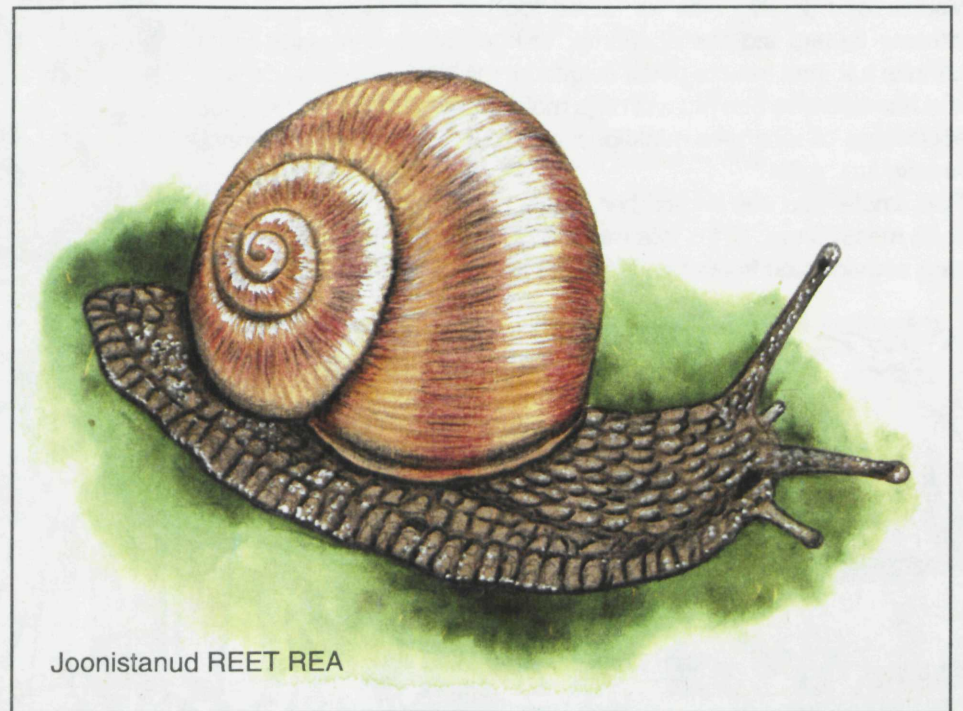
Kuna viinamarjateo päriskodu on viinamarjaistanduses, võib mõistatada, mida ta meelsasti toiduks tarvitab. Lemmiktoit on noored viinamarjaväädid. Loomulikult ei põlga ta ära ka muid rohelisi võrseid. Tihti esineb neid suure kojaga tigusid aedades nii ohtralt, et nad tekitavad lausa kahju. See, kes on Saaremaal käinud, teab, et mitmetes sealsetes maakohtades peetakse viinamäetigu tõeliseks nuhtluseks. Sealjuures on see tigu veel väga vastupidav kahjur, sest temast lahti saada pole sugugi lihtne. Tema suur koda, mis on kuni 5 cm kõrge ja 4,5 cm lai, pakub igakülgset kaitset. Ei saa teda sealt seest kätte ükski lind ega mõju talle ka mürgid. Viinamäeteod liiguvad ringi vaid öösi, varahommikul või siis vihmase ilmaga. Päikesepaistelisel päeval istuvad nad rahulikult kuskil varjulises kohas oma kijas. Värvuse ja mustri poolest erinevad tigude kijas üksteisest üsna tublisti. Kuna nad kuuluvad vööttigulaste sugukonda, siis peavad nende majal olema triibud. Kojas põhitoon on kollakaspruun ning piki keermeid kulgevad tumedad triibud. Kuid triipude arv ja värv võivad olla väga erinevad. See sõltub nii teost endast kui ka ümbrusest, kus ta elab. Vahel võib leida isegi teo, kelle koda on ühtlaselt pruunikas, ilma igasuguste triipudeta. Viinamäeteod on mõlemasoolised, see tähendab, et üks tigu võib olla nii emas- kui isasloom. Kõik sõltub vajadusest. Viinamäeteod paljunevad munemise teel. Selle toiminguga eel kaevavad nad uru, mille põhja munevad väikse kuhjakese valkjaid nahkja kestaga mune.

Viinamäeteo eluiga ulatub seitsme aastani. Kahtlemata on tema jaoks kõige tülikam aastaeg talv. Kuid selle aja elab ta üle enda jaoks kõige soodsamal viisil – magades.

Sügisel enne külmade tulekut kaevab ta mulla sisse augu ning poeb sinna peitu. Kui muld juhtub olema nii kõva, et teo jõud sellest üle ei käi, siis heidab ta lihtsalt selili ja rehitseb endale puulehti ning kõdu peale. Oma majakese sulgeb ta kahekordse uksega. Välimine on tugev, lubjastunud ning kannab talikaane nime. Teine kaaneke on valmistatud hangunud limast. Magamise ajal teo ainevahetus ei seisku, vaid lihtsalt aeglustub viimase võimaluseni. Näiteks lööb ta süda siis vaid korra minutis.

Ka liiga kuumade ilmadega võib tigu magama jääda, kaitstes end nii liigse kuumuse ja kuivuse eest.

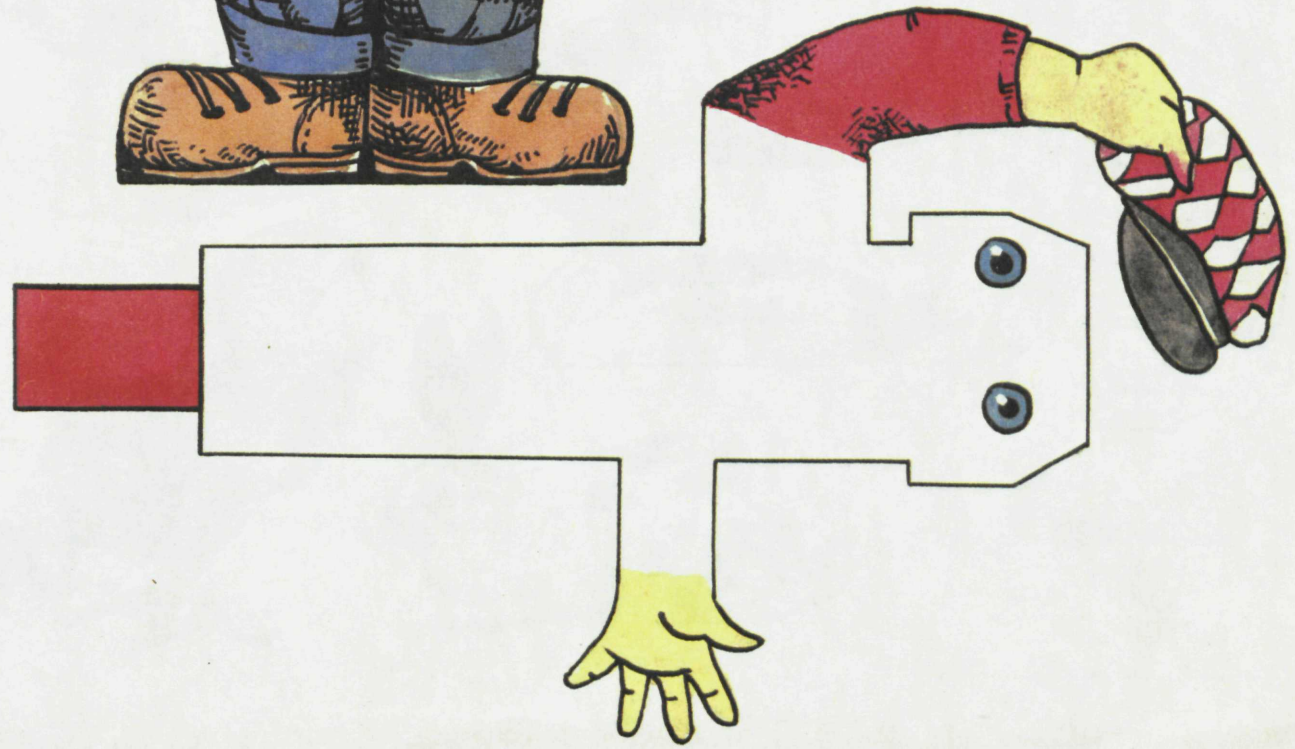
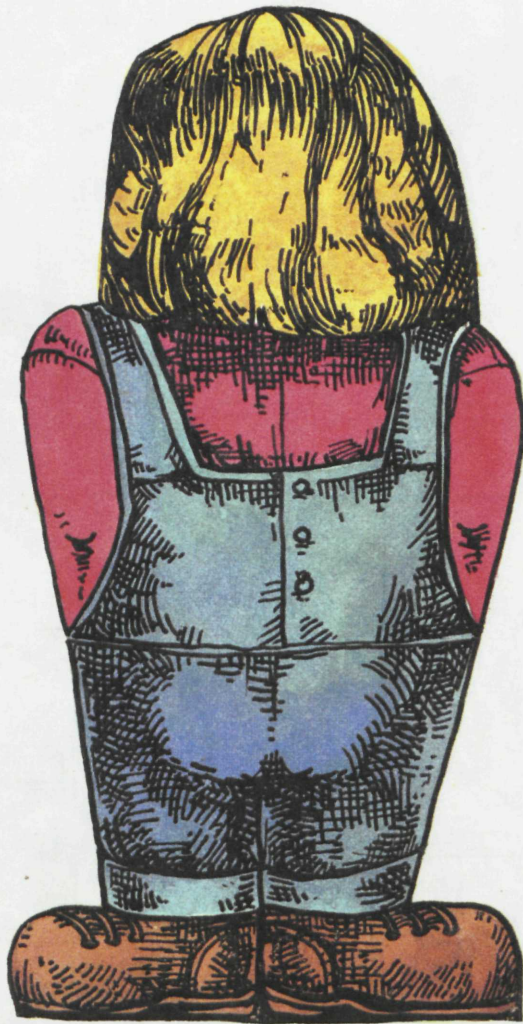
ALO SÄRG

Joonistanud REET REA

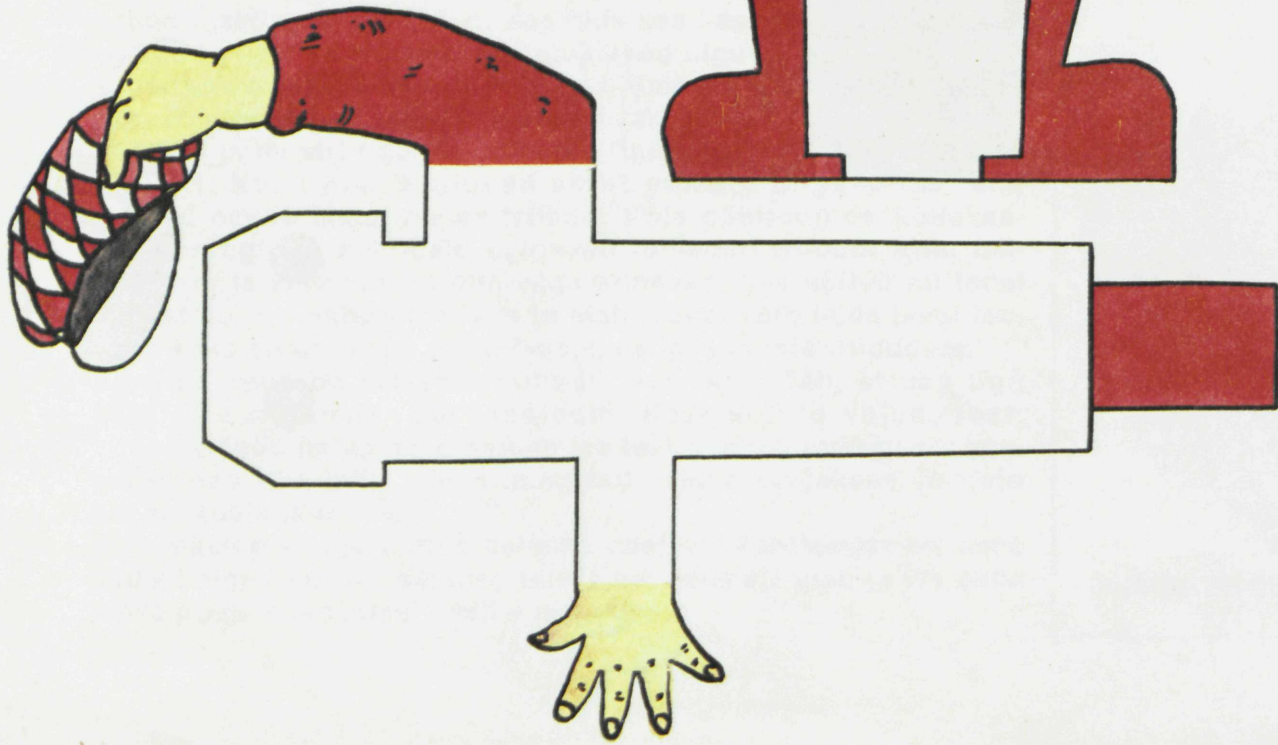
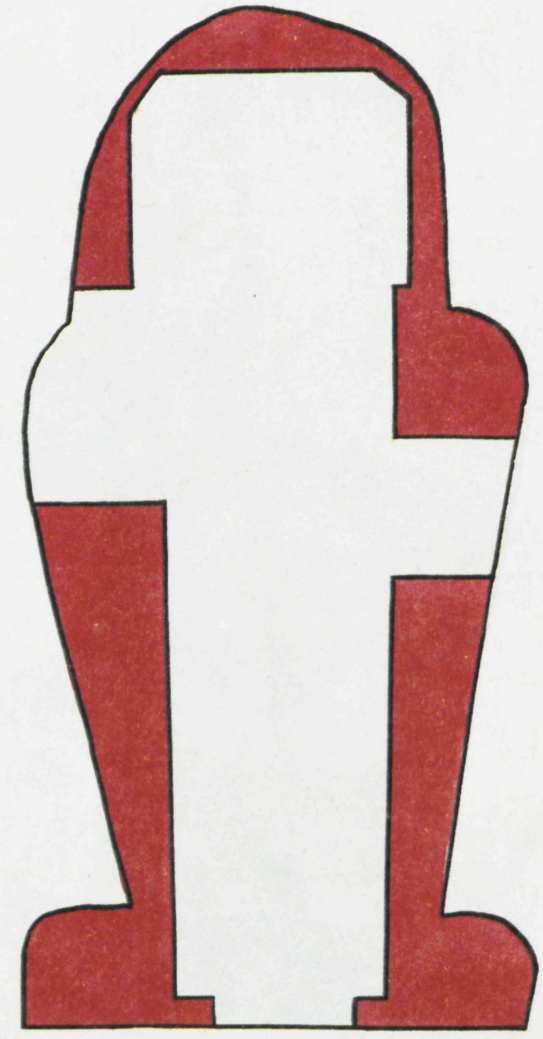
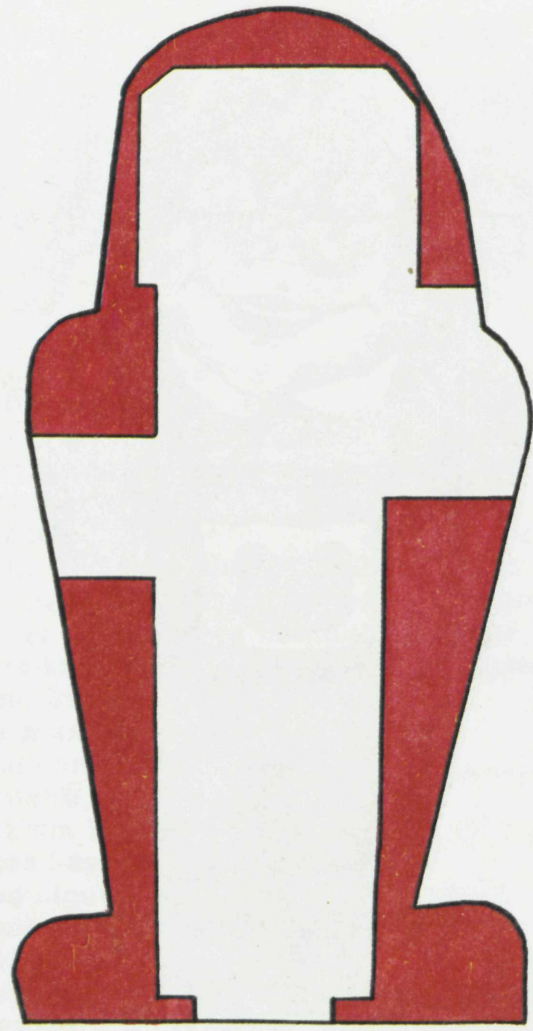
JUKU

Juku liigutab silmi üles-alla ja tõstab mütsi. Lõika Juku ja vaheosa kontuurjoont mööda välja. Esiosal lõika välja silmaaugud. Kata esi- ja tagaosa sisemised pinnad ettevaatlikult liimiga, aseta nende vahele liikuv osa ja kleebi seejärel punased pinnad täpselt kokku. Kokkuliimimisel jälgi, et liimi ei satuks valgele osale, see takistaks vaheosa liikumist üles-alla.

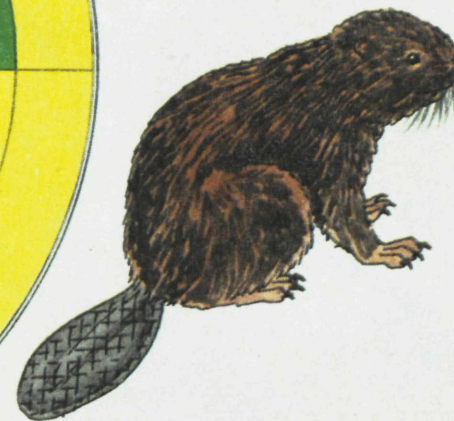
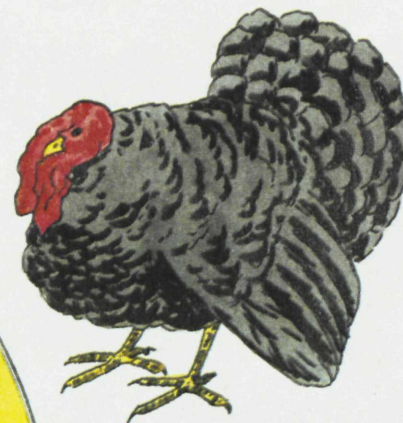
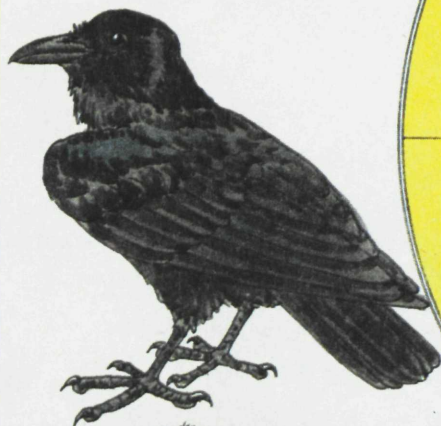
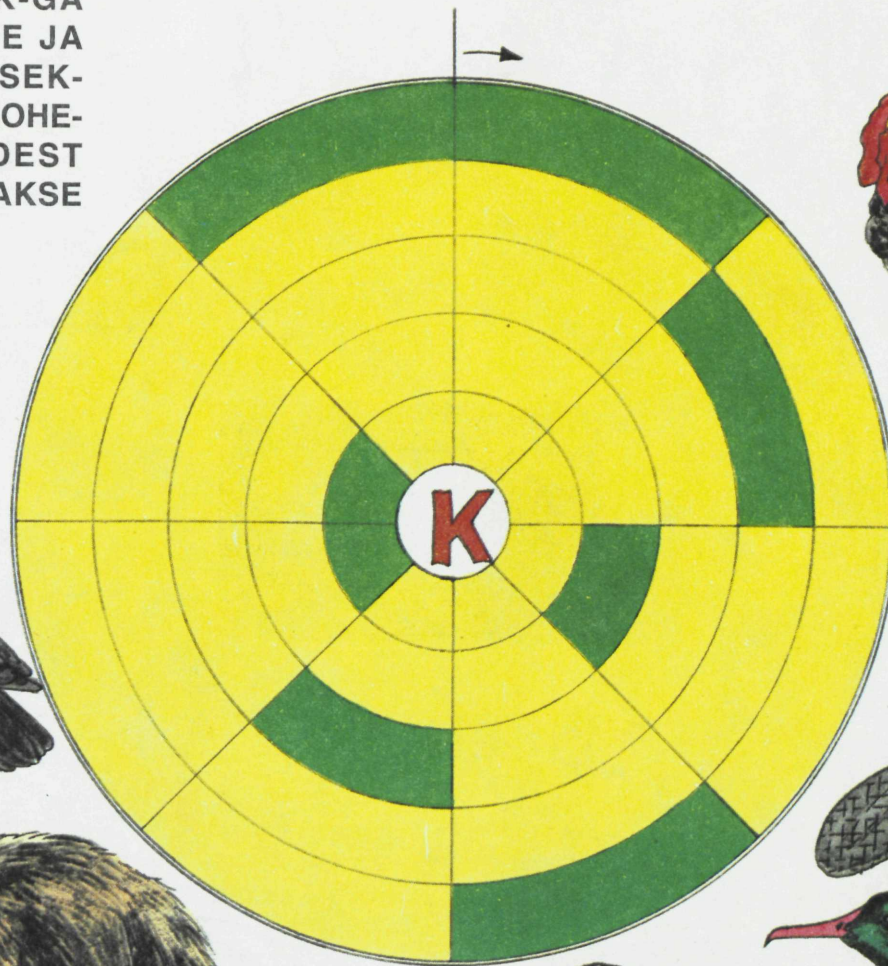
Joonistanud EPP MARGUSTE

149

KUI KIRJUTAD K-GA
ALGAVATE LINDUDE JA
LOOMADE NIMED SEK-
TORITESSE, SAAD ROHE-
LISTEST RUUTUDEST
TEADA, Kuhu MNNAKSE
PÄRAST PÕHIKOOLI.

Joonistanud REET REA

Lasteajakiri
"TÄHEKE"

Asutatud jaanuaris 1960
ilmub kord kuus

Toimetuse aadress:
Pärnu mnt. 67a
EE0001 Tallinn

Peatoimetaja
ELJU SILD
tel. 681 497

Tegevtoimetaja
VIIVI VARIKSAAR
tel. 681 495

Vanemtoimetaja
JAAN RANNAP
tel. 681 495

Kunstiline toimetaja
PRIIT REA
tel. 681 495

Printall
Pärnu mnt. 67a
EE0001 Tallinn

ESIKAANEL
HENNO
KÄO
JONISTUS

HIND 7 KROONI

Minu isa kingitus minule

HOIUPANGA LASTEKAART

Kingitusi saada on mõnus. Eriti sellist nagu Hoiupanga lastekaart. Pangakaart on ikka ägedam kui mõni auto või nukk. Nüüd hoian oma taskuraha pangas. Lastekaardiga saan sularahaautomaadist ja pangakontorist raha võtta. Kogutud raha eest võin nüüd isale vastukingituse teha. Midagi temale vajalikku.

HOIUPANK
ESTONIAN SAVINGS BANK

Hoiupanga lastekaart on pangakaart 7–12-aastastele lastele. Lastekaardiga saab sularaha välja võtta nii sularahaautomaatidest kui ka kõikidest Hoiupanga kontoritest. Lastekaardi omanikuks saab 10 krooni eest. Täpsemalt küsi lähimast Hoiupanga kontorist.